

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΩΜΗ

ΠΡΟΠΛΑΝΗΡΩΤΕΑ

'Εν Ελλάδι . . . 4ο. ν. 3 —
'Εν τῇ ἀλλεδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΔΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15
29—Γραφείου δδ. Βουλῆς—29

ΠΙΣΤΙΣ, ΕΛΠΙΣ, ΑΓΑΠΗ.

Μεγαλοπρεπεῖς ἀρεταῖ, θυγατέρες τῆς Προστυχῆς·
Τρεῖς σωφρονες ἀδελφαι παρὰ τοὺς πόδας τοῦ θρόνου
τοῦ Φωτός.

Millevoye.

"Ω ἐνθρωπε ! ταπεινώθητι τέλος· ὡ ἔνοχε θυητὲ,
ταπεινώθητι πρόσπεσον, θὲς στάκτην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου καὶ πλήρωσον διὰ τῶν θρήνων σου τὴν γῆν
ταύτην, τὸ βασίλειον τῆς ἐρημώσεως, διπερ δ Θεὸς,
τιμωρῶν σε σοὶ ἔδωκεν ὡς τόπον ἔξορίας καὶ τάφου,
ὡς δίδεται εὐτελές κτῆμα εἰς καθυποτεταγμένον βασιλέα. Ἀλλὰ τί λέγω ; χαίρε μᾶλλον καὶ φάλλε
μετὰ τῆς νέας Σιών· «Μακάριος δ πτκίστης, δ ἄξιος
τοιούτου Λυτρωτοῦ !» δ Χριστὸς σοὶ ἀποδίδει καὶ
πλείονα τῶν ὅσων ἀπώλεσας· σὲ ἀναβιβάζει εἰς ὄψος
τελειότητος τόσῳ υπεράνω τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ οἱ
Θρίαμβοι τῆς ἀρετῆς ὑπερβαίνουσιν εἰρηνικὴν καὶ ιερού-
χιον ἀθωότητα· ὑκοστηρίζομενος δὲ ὑπὸ τῆς θελας
χάριτος θέλεις κατανικήσῃ ἀπάστας τὰς ἀκολάστους
ροπάς σου.

Παυσάτω λοιπὸν πλέον πᾶς τις δμιλῶν μοι περὶ
τῆς διεφθαρμένης φύσεως· δὲν βλέπω, δὲν θέλω νὰ
βλέπω εἰς τὸ ἔξῆς ή τὴν ἀναγεγεννημένην, τὴν πλήρη
δόξης φύσιν. Ἡ πλοτὸς ἀνοίγει μοι τοὺς οὐρανοὺς,
φωτίζει με ἐν τῇ ἀγνοίᾳ μου, δρίζει μοι τὴν θέσιν
μου ἐν τῇ ἀδεβαίσθητί μου, διαλύει τὰ σκοτεινὰ
νέφη τὰ περικυκλωῦντα τὴν διάνοιά μου καὶ πληροῖ
αὐτὴν χειμάρρου φωτός. Ὁπισθεν δὲ αὐτῆς βαδίζει
ἡ ἐλπὶς τὸ αἰώνιον τοῦτο τῆς ζωῆς θέλγυτρον καὶ ἡ
ἀξιέραστος τῆς ἀγάπης σύντροφος. Πιστεύειν, ἐπι-
ζειν, ἀγαπᾶν, ἐν τούτοις δ Χριστιανισμὸς στηρίζεται.
Ἡ θυσία δὲν ἀποβάίνει εἰς μάτην, δταν ἡ ἀνταμοιβὴ
τῆς εἶναι βεβαία. "Ολα τὰ καθήκοντα ἀποβάίνουσιν
εὐχάριστα τῷ ἀγαπῶντι: «Ἀδελφὸν, ἀγαπάτε & λ-
λήλους» ἔλεγεν δ ἀπόστολος Παύλος· διότι τῷ ἀγα-

πῶντι θέλησις δὲν εἶναι ἡ θέλησις του, ἀλλ' ἡ του
ἀντικειμένου τῆς ἀγάπης του.

"Ω νόμε τῆς ἀγάπης ! νόμε ὄψιστε, νόμε θεοπέσιε,
πόσον ἐπιτυχῶς εἰκονίζεσαι εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν
ἀληθῶν χριστιανῶν, οἵτινες ὡς ὑπογραμμὸν ἔχοντες
τὸν διδάσκαλόν των, διέρχονται τὴν ζωήν των ἀγα-
θοποιοῦντες. Ἀγάπη ἀπειρος, ὡς δ Θεὸς δόστις ἐμ-
πνέεις αὐτοῖς ταύτην, συνοδεύεις πάσας τὰς πράξεις
των, πληροῖς τὰς σκέψεις των, περιβάλλεις τὰ αἰσθή-
ματά των. Ζῶσιν θά ἔρωτίσχτε, δι' ἔσωτούς, ή διὰ
τὸν πλησίον των, καὶ μόνον δι' αὐτόν; Ἰδετε αὐτοὺς
ἰσταμένους εἰς βοήθειαν τῶν ἀνθρωπίνων ἀθλιοτήτων·
ἴδετε αὐτοὺς ἐπιχέοντας, ὡς δ Σαμαρείτης, ἔλαιον
καὶ βάλσαμον ἐπὶ τὰς πληγὰς τῶν ἀδελφῶν των.
Οὐδὲν ἀπαύδει αὐτούς, οὐδένα ἀποστρέφονται· οἱ
δυστυχεῖτεροι εἶναι διὰ τοῦτο μάλιστα φίλτεροι αὐ-
τοῖς. Οἱ θησαυροί των συνίστανται εἰς τὴν εὐτυχίαν
καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πενήτων· δ χρόνος, αἱ φρον-
τίδες, αἱ συμπάθειαι, τὰ δάκρυα, τὰ πάντα τέλος
αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ὄπωσδήποτε πάσχοντας.
Πτωχοί, ἀσθενεῖς, ἀδύνατοι, ἔλθετε πρὸς αὐτούς παρ'
αὐτοῖς θέλετε εὗρει ἀνακούφισιν. "Ω σεῖς! ὧν ἡ καρ-
δία κατατρύχεται ὑπὸ τῶν ἀφανῶν ἐκείνων πληγῶν,
Ἄς προσπαθεῖτε νὰ κρύψητε ἀπὸ τὸ σκληρὸν τῆς ἐγκι-
στικῆς φιλανθρωπίας ἔλεος, προστρέζατε· θέλουσι σᾶς
ἐπιδαψιλεύσει ἀρρήτους παραχωμήτας πρὸς ἀνακούφισιν
τῶν δεινῶν σας, ἀτινα θέλετε λησμονήσει παρ' αὐτοῖς.
Δι' αὐτοὺς διάκρισις ξένων καὶ ἔχθρον δὲν διάρχει·
δὲν διάρχουσι δι' αὐτούς ή ἀνθρωποι. Ὅπερέσχατε εἰς
σφαλμά τι; πλησιάσατε, μὴ φυεῖσθε τὸ στόμα αὐ-
τῶν ἀγνοεῖ τὴν ὑδρίστικὴν μορφήν· θέλουσι σᾶς λυ-
πηθῆ, θέλουσι κλαύσει μεθ' ἥρων· θέλουσι κηρύξη
ἔσωτούς ἀσθενεῖς ὡς ὅμας καὶ θέλουσι σᾶς δεῖξει
μὲ τὸ μειδίαμα τῆς ἐλπίδος ἐπὶ τῶν χειλέων τὸν
κοινὸν Σωτῆρα. Φιλόστοργοι πατέρες, καλοὶ μόι,
ἀγαθοὶ σύζυγοι, φίλοι, ἀσφαλεῖς, πιστοὶ ὑπήκοοι, καὶ

τίνα ἀρετὴν θὲν κέκτηνται; καὶ ἐν τούτοις μαχρὰν τοῦ νὰ ἐπαρθῶσι ἐπὶ τῷ θεῖοφεντὸν ἔξοχότεπι, θρηνοῦσιν ἀπαύστως ἐπὶ τῇ ἀναξιότητὶ τῶν καὶ θεωροῦσιν ἔκυτοὺς, ὃς μηδαμινὸς ὑπηρέτας, μὴ ἀναμένοντας ἄλλην ἀμοιβὴν, ἢ τὴν δωρεὰν διδομένην εὐσπλαγχνίαν τοῦ ὑπεραγάθου ὅντος, ὅστις τοῖς τὴν ὑπεροχήν. Ἀποσπόμενοι τῶν γῆνων ἀγαθῶν δὲν ἀγαπῶσι, δὲν ποθοῦσιν ἢ τὰς θλίψεις καὶ τοὺς σταυρούς. Ἐν τοῖς δακρύοις εὑρίσκουσι τὴν χαρὰν, ἐν τῇ ταπεινώσει τὴν δόξαν, ἐν ταῖς δοκιμασίαις κλίνην ἀναπαύσεως. Ἐὰν ράπιστε αὐτῶν τὴν δεξιὰν σιγόνα, θένουσι στρέψει ἥριν καὶ τὴν ἀριστεράν· ἔαν ἀφριέσητε ἀπ' αὐτῶν τὸ ἔνδυμα, θέλουσι σᾶς ἀφῆσει καὶ τὸν διπενδύτην. Καταδιωκόμενοι, φυλακίζομενοι, βασανίζομενοι ἐν βασανιστροίοις, οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν ἢ νὰ προσεύχωνται τῷ συγχωροῦντι αὐτοὺς Θεῷ: οἱ γλυκεῖς αὐτῶν λόγοι εἰσὶν ἀείποτε λόγοι εὐλογίας.

Ἀλλὰ σταματῶ: Περὶ ἀνθρώπων ἄρα γε ὑμίλουν ἔως τώρα; Οὐχὶ: περὶ μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡς ἐγερθῆ ἥδη ὁ μὴ θεωρῶν τὴν θρησκείαν, ἢ ὡς ἀνθρώπινην, ἐπίνοιαν καὶ ἀς μοὶ εἶπη: Ἡδύνατο καὶ αὐτὸς νὰ πλάσῃ τοιαύτην θρησκείαν; νὰ μεταβάλῃ τὴν φύσιν ἰδιοτελῆ ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ νὰ ἐπινοήσῃ τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην;

ΤΟ ΚΑΤΟΠΤΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΔΔΟΝΤΟΣ

Μήτηρ τις εἶχε τέκνον, ὅπερ ἐλάτρευεν. Ποτὲ δὲν ἀπέκαμψε νὰ τὸ θωπεύῃ καὶ νὰ τὸ ἀποκοιμῆσε ἐπὶ τῶν γηνάτων της. Ἐθλίβετο ἐπὶ τοῖς δακρύοις του, καὶ ἥγάλλετο ἐπὶ τοῖς μειδιάμασι του· ἐνδύμιζε δὲ ὅτι οὐδὲν ἔλειπεν εἰς συμπλήρωσιν τῆς εὐτυχίας της, δὲν τὸ τέκνον της ἔμαθεν, ἐκτείνον πρὸς αὐτὴν τὰς χεῖρας του, νὰ κράζῃ τὸ τόσῳ ἐκφραστικὸν: Μημᾶ.

Ἐν τούτοις ἐνίστε ὡς σκιὰ ἡ μέριμνα διήρχετο τοῦ μετώπου της. Τὸ μέλλον καὶ ἐν αὐταῖς ἔτι ταῖς προσδοκίαις καὶ ταῖς ἐπαγγελίαις του τὴν ἀνησυχίαν καὶ ἔζητε παρὰ τὸ βασιλέως τῶν πνευμάτων νὰ ἄρρ χάριν αὐτῆς τὸν πέπλον, ὅστις ἐκάλυπτε τὸ μέλλον τοῦ ιδού της. Ὁ βασιλεὺς τῶν πνευμάτων ἀντέτεινεν ἐπὶ πολὺ, πρὶν ἡ ἐπακούσει τῆς ἀπερισκέπτου αἰτήσεως της ἀλλὰ, τέλος, ἐνεπιστεύθη εἰς τινὰ τῶν ἀερίων ταχυδρόμων τὸ κάτοπτρον, ἐν ὦ τὰ οὐράνια πνεύματα διεγίγνωσκον τὸ μέλλον τῶν ἀνθρώπων.

Ὀταν δὲ κοιμιστῆς τοῦ ἐκλάμπρου ἐκείνου δώρου κατέβη εἰς τὴν γῆν, τὸ μὲν τέκνον ἐκοιμάτο οἶκοι, ἡ δὲ μήτηρ παρεδίδετο παρὰ τὸ χεῖλος ἀδύσσου εἰς τοὺς ἀπελπιστικοὺς βεβλασμούς της. Ἐνόμισεν ἔκυτην ἀπαλαγεῖσκυν πάστης θλίψεως δταν ἔλαδεν ἀνὰ χεῖρας τὸ μαγικὸν ἐκείνο κάτοπτρον. Οὐχ ἡττον ἡ καρδία αὐτῆς, μὴ τολμώσῃ νὰ θεωρήσῃ εὐθὺς διτεῖται ἐν αὐτῷ, ἥρξατο καμπτομένη ἔκλειστε πρὸς στιγμὴν τοὺς διθαλμούς ὃς διὰ νὰ σκεφθῇ. Τῇ ἐφάνητε, δτι ὁ ιδού της ἐκοιμάτο ἐκεὶ πρὸς τῶν διθαλμῶν τῆς παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσσου· μειδίαμα ἐπλανάτο

ἐπὶ τῶν χειλέων του καὶ ἀκτὶς ἥλιους οἴοντει εἰρωνευομένη τὰς οὐλὰς τῆς χρυσῆς κομῆς του τρίχας, εἰσέδυε ἐν αὐταῖς.

Τὸ ἔθεωρει φιλοστόργωρι αἴρνης: Ὅχι, ἀνέκραξεν, ὅχι, δὲν θέλω νὰ μάθω τίποτε. Εὰν πρόκειται νὰ ὑποφέρη, δι' αὐτὸ τοῦτο ἡ ζωὴ μου, θέλει μοὶ καταστῆ ἐπαχθῆς· ἐν ὃ ἵσως καὶ ἡ τελειοτέρα εὐτυχία δὲν ἥθελε μὲ εὐχαριστήσει, καὶ τότε θὰ ἥθελον νὰ ἥγνουν, ἀν δὲ αὐξηθῆ ἡμέραν τινα. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ τὸ λικνίσω πλέον ἐπὶ τῶν γονάτων μου; καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ τὸ κατακαλύψω μὲ ἀσπασμούς ὃς σημερον; Δὲν ἐπιθυμῶ πλέον τὴν δεσμήν ταύτην γνῶσιν, προσέθηκε θραύσουσα τὸ θαυμάσιον κάτοπτρον ἐν τῇ ἀδύσσω.

Ἐκτοτε τὰ πνεύματα δὲν ἔχουσι πλέον τὸ μυστήριον τοῦ γινώσκειν τὸ μέλλον· ἢ δύναμίς των κατεστράφη καὶ δὲν φέρουσι πλέον ἡμῖν προρήσεις, ἢ ὅπως κατειωνεύθωσι τῆς ἡμέρας.

ΑΔΕΛΑΪΣ Σ...

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΗΑΙΔΩΝ (ἐκ τῶν "Αρδερσού")

I

Ἐν τινὶ φιλανθρωπικῇ σχολῇ τῶν ἀπόρων παίδων εὑρίσκετο καὶ μικρά τις ἱουδαΐα εὔτακτος, εὐφυῆς, καὶ μᾶλλον προκεχωρημένη τῶν συμμαθητρῶν τῆς εἰς διὰ τὰ μαθήματα ἔκτος τοῦ ἴερου, καθότι κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρός της δὲν ἐδιδάσκετο εἰς αὐτό.

Καὶ ἐπετρέπετο μὲν εἰς τὴν κόρην νὰ ἡ παροῦσα κατὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ βιβλίον τῆς γεωγραφίας ἢ τῆς ἀριθμητικῆς νὰ μελετᾷ τὰ μαθήματα τῆς ἐπιούσης. Τοῦτο ἡ εὐφυῆς κόρη τὸ ἐπραττεν ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος· καὶ μετὰ ταῦτα ἡκράζετο σιωπῶσα τὸν χριστιανοῦ διδασκάλου, δστις ταχέως ἀνεκάλυψε καὶ ἐπείσθη ὅτι Ἡ Ἐβραϊκὴ κόρη διέμενε καθ' ὅλα φιλόπονος καὶ πιστῆ.

«— Θέλω τηρήσει ἀγίαν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, ἐψιθύρισε φωνὴ ἐντὸς αὐτῆς.» — Ήτο ἡ φωνὴ τοῦ Νόμου.

«— Πλὴν ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, διελογίζετο πάλιν; εἰναι ἡμέρα ἐργάσιμος παρὰ τοὺς Χριστιανοῖς. Τί ποιήσω; — Άλλὰ χρονολογεῖ ἄρρα γε ὁ Θεὸς δι' ἡμερῶν καὶ ὥρων; » αὗτα ἡτο ἡ δευτέρα σκέψις.

«— Οταν δὲ ἡ σκέψις αὕτη δρίμασεν ἐν ἑαυτῇ ἀνεκουφίσθη καὶ ἥρξετο προσευχομένη καὶ αὐτὴ ἀνενοχλήτως κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Χριστιανῶν. Καὶ δταν δὲν ὅ τις καὶ τοὺς ἀρμονίας καὶ τοὺς ὄμνους τῶν ἐκκλησιαζομένων ἐπεξετείνετο μέχρι τὸν μαγειρίου, ἐν ὦ αὐτῇ εἰργάζετο, καὶ αὐτὸς ὁ τόπος ἐν ὦ ἵστατο ἐφαντεῖται ἀντὴ ἄγιος. » Ήνειγε τότε τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, τὸν θησαυρὸν καὶ τὴν παρηγορὰν τοῦ λαοῦ της καὶ ἀνεγίνωσκεν αὐτὴν, ἔχουσα πάντοτε ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐγκατέλιπε τὸ σχολεῖον, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν, δι τὸ πατέρα της ἔδωκεν εἰς τὴν θνήσκουσαν μητέρα της. Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἡτο βιβλίον ἐσφραγισμένον δι' αὐτὴν καὶ διμως ἐγνώριζε πολλὰ εἰς αὐτὸν.

«— Ο διδάσκαλος πάρεκάλεσε τὸν πατέρα τῆς Σάρας (οὗτως ἐκαλεῖτο ἡ κόρη) ἢ νὰ ἀποδύῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σχολείου, ἢ νὰ συγκατατεθῇ διτεῖς ἀκροσται ἡ θυγατρὶς της. » Τὴν διηγήσην τοὺς διθαλμούς ὃς διὰ νὰ σκεφθῇ. Τῇ ἐφάνητε, δτι ὁ πατέρας της ἔδωκεν εἰς τὴν θνήσκουσαν μητέρα της. Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἡτο βιβλίον ἐσφραγισμένον δι' αὐτὴν καὶ διμως ἐγνώριζε πολλὰ εἰς αὐτὸν.

* Τούτου βιογραφίαν θέλομεν παρέξει τοῖς ἀναγνώσταις εἰς τὸ ἀμέσως προσεχές φύλλον.

καθηκόντων, καθότι ἔξηκολοσύνης— «Δὲν δύναμαι νὰ μένω πλέον σιωπηλὸς παρχτηρητής τῶν ἀκτινοβόλων ἐκείνων δρθελμῶν τοῦ τέκνου σου, ἐν οἷς ἔν καὶ μόνον βλέμματα τὰ ζωηρὰ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Εὐχγελίου αἰτήματα.»

— «Δὲν γνωρίζω πολλὰ περὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, τῶν δοθεισῶν εἰς τοὺς πατέρες ἡμῶν, ἀπεκρίθη δι πατήρα κλαίων· ἡ μήτηρ ὅμως τῆς Σάρας μου ἦτο σταθερὰ εἰς τὴν πίστιν αὐτῆς καὶ πιστὴ θυγάτηρ τοῦ Ἰσραήλ. » Οτε δὲ ἀπέθνησε τῇ πέτρᾳ τῆς συγχρήσης δι ποτὲ δὲν θέλω ἐπιτρέψει εἰς τὸ τέκνον ἡμῶν νὰ δεχθῇ τὸ χριστιανικὸν βάπτισμα... καὶ δρεῖλα νὰ τηρήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου, δι τὸν θεωρῶν εἰς τὸν πόργον τοῦ πόργου ὑποθηκεύσασα καὶ αὐτὸν τὸν πόργον, ἐν ὃ οἱ φίλοι τοῦ ἐππότου συνεισέλατον δι' ἔρανων ἴκανην ποσότητα χορηγάτων διὰ τὰ λύτρα, ἀτινα ἄλλων κατήντων ὑπερβολικὰ καὶ σχεδὸν μυθώδην. Τέλος συνελέχθησαν καὶ δι δυστυχῆς ἐπιπότης ἐπέστρεψεν εἰς τὰς οἰκογενείας του, ἀσθενής καὶ ἀπνοιδισμένος ἐκ τῶν κακουχιῶν καὶ ταλαιπωριῶν. Ἄλλα δὲν ἡσύχασεν ἐπὶ πολὺ. Ταχέως νέα πρόσκλησις πολέμου ἐγένετο κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ· δι ἐππότης προσεκλήθη καὶ δὲν περιέμενε περισσότερον... δι καρδιάς του δὲν εἶχεν εἰρήνην οὐδὲν ἀνάπτασιν. Ἐπέβη τοῦ ἐπποτού του· καὶ τὸ αἷμα πάλιν ἐρδίσε τὰς παρειάς του ἐν ὃ ἡ Ισαής καὶ ἡ ρώμη ἐφαίνοντο δι τοις. » Ανεχώρησεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν νίκην.

«— Ο νικητὴς πασσᾶς ἐγένετο αἰχμάλωτός του καὶ μετεκομίσθη εἰς τὸν πόργον του· δι που μετ' διλγον ἀφιχθεὶς καὶ δι ἐππότης πρωτητίδης ἐσχε νὰ παρουσιασθῇ αὐτῷ καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ. »

— Τὶ νομίζεις δι τοις περιμένει ἥδη;

— Γνωρίζω ἀπεκρίθη δι πασσᾶς, ἀγαπάδοσις.

— Ναι ἀντεπόδοσις· ἀλλα ἀντεπόδοσις· Χριστιανοῦ! «— Ο Χριστὸς ἐντέλλεται ἡμῖν νὰ συγχωρῶμεν ποτὸς ἡμῶν εἰναι ἀγάπη. » Απελθε ἐν εἰρήνῃ πορεύθητε εἰς τὸν οἰκόν σου· ἀλλ' ἔσο εἰς τὸ ἔξης πραῦ· καὶ εἴσπλαγχνος πρὸς τοὺς δυστυχεῖς.

— Ο αἰχμάλωτος κλαίων ἐνέκραξε.

— «— Ήδυνάμην ἐγὼ νὰ ἐλπίσω ποτὲ τοιαύτην εὐσπλαγχνίαν, ἐν ὃ προσεδόκων δικαίας βασάνους καὶ ταλαιπωρίας; Ποτὲ δὲν ἐπίστευον· καὶ δι

έφθαλμῶν της καταπεκυλόντο ἐπὶ τῶν ριδινῶν παρειῶν της.

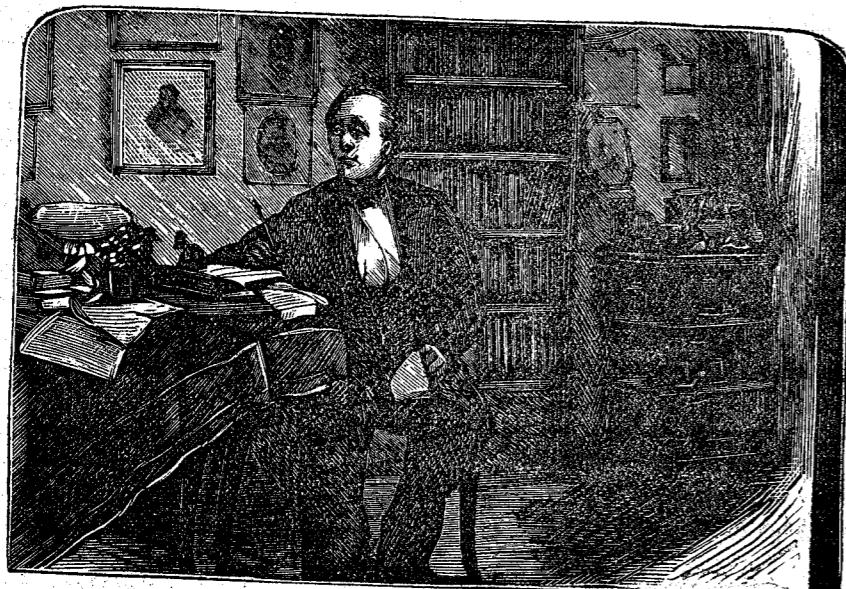
Ἐκάθιστο ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς πραεῖς καὶ ταπεινὴ τῇ καρδίᾳ, ὡς δύτε ἐκάθιστο εἰς τὰς σανίδχας τοῦ σχολείου, αἰπήχνομένη τῷ μεγχλειν τοῦ Εὐχαγγελίου.

Πλὴν καὶ πάλιν οἱ λόγοι τῆς θυησκούστης μητρὸς

«Νὰ μὴ γίνη ἡ κόρη μου Χριστιανὴ» συνδυαζόμενοι μετὰ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου

«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.» Ηνάγκαζον τὴν Ἐβραίαν κόρην νὰ σκέπτηται: «Δὲν »εἶναί ἐπιτετραχμένη εἰς ἔμπειρον! εἴς τὴν κοινωνίαν τῶν Χριστιανῶν.

«Μὲ υδρίζουσι διότι εἰμι καὶ Ἐβραία—οἱ πατέρες τῶν γειτόνων μὲ ἐστίριζον προχθές ἰστερμένην πρὸ τῆς θυρᾶς τῆς ἐκκλησίας, θεωρούσαν τὰς κατιωμένας λαμπάδας καὶ ἀκρωτηρένην τῶν ἀναπτεμπομένων τῷ Θεῷ

Ο Χ. Χ. "Ανδερσεν ἐν τῷ γραφείῳ του.

ομνῶν καὶ ἐπαίνων. 'Αφ' ὅτου ἐκάθησε ἐπὶ τῶν ξυλίνων ἑδρῶν τοῦ σχολείου ησθάνθην τὴν δύναμιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, δύναμιν εἰσερχομένην λίαν βρεθέως εἰς τὴν καρδίαν μου, δσω καὶ ἀν κλείσια τοὺς δρθαλμούς. 'Αλλὰ δὲν θὰ σὲ λυπήσω ἐν τῷ τάφῳ, οἵμοι! ἀγαθὴ μου μητέρ! Ούχι, δὲν θὰ ἐπιορκήσω εἰς τὸν ὄρκον τοῦ πατρός μου! Ποτὲ δὲν θὰ ἀναγνώσω τὴν βίβλον τῶν Χριστιανῶν, δσω καλὴ καὶ ἀν ἥντι αὔτη. 'Εχω τὴν θρησκείαν τοῦ λαοῦ μου καὶ εἰς αὐτὴν θὰ ἐμρένω.»

III

"Ετη πολλὰ παρῆλθον ἔκτοτε.

Ο κύριος της ἀπέθανε. 'Η χήρα τοῦ παριέπεσεν εἰς πτωχίαν καὶ ἡ ὑπηρέτρια ἐκρόκειτο νὰ ἀπολυθῇ.

'Αλλ' ή Σάρα ἀπεποιείτο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν σκον. 'Εγένετο ἡ βρωτηρία αὐτοῦ ἐν δεινοῖς καιροῖς καὶ

συνετήρει αὐτὸν ἐργαζομένη μέχρι νυκτός· διότι οὐδεὶς τῶν συγγενῶν ἤλθεν εἰς βοήθειαν αὐτοῦ.

'Απὸ διέρας εἰς διέραν, ἡ χήρα ἐγίνετο ἀσθενεστέρα καὶ τέλος κατέπεσεν εἰς τὴν κλίνην κοιτομένη ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. 'Η Σάρα εἰργάζετο καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἐνοσήλευε τὴν ἀσθενὴ καθημένη παρὰ τὴν κλίνην της. 'Ητο δημούσιος καὶ εὐσεβοῦς χαρακτήρος. 'Ητο ἀγγελος εὐλογίας εἰς τὸν οἰκον τῆς πανίας.

"Πέρκη ἔκει ἐπὶ τῆς τραπέζης εύρισκεται ἡ βίβλος.

'Ανάγνωθι μοι τι ἐξ αὐτῆς· διότι ἡ νῦν εἶναι τόσῳ μεγάλη! ὡντι, τέσω μακρά! καὶ ἡ καρδία μου διψᾷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.» Εἰπεν ἡ ἀσθενοῦσα περὸς τὴν Σάραν.

'Η Σάρα ἔκυψε τὴν κεφαλήν· ἔλαβε τὸ βίβλον, ἤνοιξεν αὐτὸν καὶ ἀνέγνωσεν εἰς τὴν νοσοῦσαν. Δάκρυα ἴσταντο ἐπὶ τῶν δρθαλμῶν της ἀκτινοβολοῦσαν εἰς

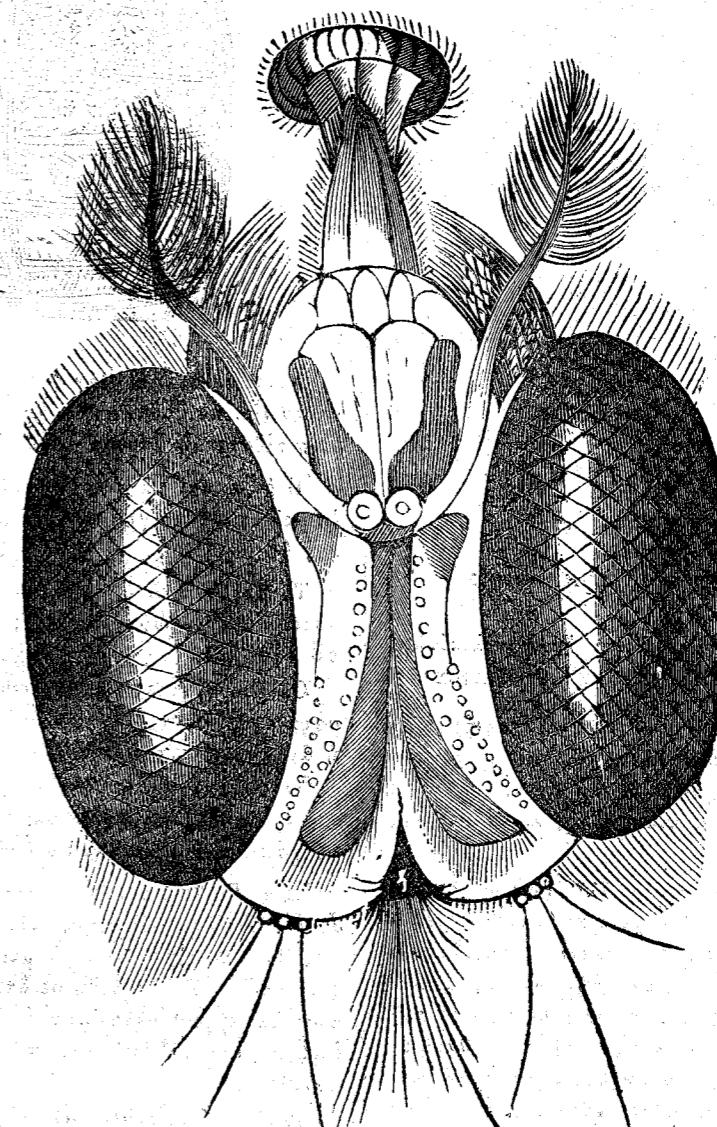
ράχησαν κατέκεσε λιπόθυμος, γενομένη ἀσθενεστέρα καὶ αὐτῆς τῆς νοσούσης παράτη κλίνη τῆς διποίας ἐγραφρέων.

Ταλαπωρος Σάρα!—ἀνέκραξαν οἱ παρεστῶτες— κατεπονήθη ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ τῆς ἀγρυπνίας.

Τὴν μετεκόμισσαν εἰς τὸν παραπληθύριον τῶν πενήτων ἀσθενῶν. 'Εκει ἀπέθανε καὶ ἐνοσήθην μετεκόμισαν αὐτὴν εἰς τὸν τέρπην, μηδὲ ἔχει τὸν κοιμητηρίῳ

μονήρους τάφου· καὶ ἡ κοιμωμένη διπολάτωθεν αὐτοῦ συμπειλαμβάνεται εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἀναστάσεως, ἐν δύναμι Αὐτοῦ; δοτις ἐλάλησεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ:

«Ιωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὑμᾶς ἐν ὕδατι, ἐγὼ δὲ βαπτίσω ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ!»

Κεφαλὴ μυίας θεωμένη διὰ τοῦ μικροσκοπίου.

τῶν Χριστιανῶν, διότι ἔκει δὲν ὑπῆρχε τόπος διὰ τὴν Ἐβραίαν κόρην· ἔξωθεν τοῦ τείχους ἀνεσκάφη ὁ τάφος αὐτῆς.

Πλὴν δ ἦλιος τοῦ Θεοῦ, δοτις φέγγει ἐπὶ τῶν τάφων τῶν Χριστιανῶν, ρίπτει ἐπίσης τὰς ἀκτίνας του καὶ ἔπι τὸν τάφου τῆς Ἐβραίας κόρης ὑπεράνω τῶν τείχων δε τὸν φαλμωδία ἥχει ἐντὸς τοῦ κοιμητηρίου τῶν Χριστιανῶν, ἀντηγει ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ

ΑΟΡΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Συνεχίζοντες τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ἡμέρων φέλλω ἄρθρον παραθέτομεν ἐνταῦθα κεφαλὴν μυίας θεωμένην διὰ τοῦ μικροσκοπίου. Παρατηρουμένη αὕτη διὰ γυμνοῦ δρθαλμοῦ φαίνεται· ὡς μὴ ἔχουσα ἐν τῷ δργανισμῷ της οὐδὲν μαρτυροῦν τὴν πανοσφίαν τοῦ Πλάστου, ἀλλ' ὅμως θεωμένη διὰ τοῦ τοσοῦτον πλούτισαντος

τὰς φυσικὰς ἐπειγόμενα μικροσκοπίου ἐκπλήττει ἡ μᾶς;
παρουσιάζουσα κατασκευὴν καὶ μάλιστα τοῦ δργάνου
τῆς δράσεως θαυμασιωτάτην, ὡς πρὸς τὸν βίον, δν
πρώωρισται νὰ ζῃ.

Οἱ ἄρθρα λαμψοῦσι τοῖς πάντας μᾶς δεικνύει αὐτόδη; τὸ μικροσκόπιον, εἰνάρι σύνθετοι· οἱ πρῶτοι διί ὀν καθορᾶσσι τὰ πόρρω ἀντικείμενα κείνται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς δύο τὸν ἀριθμὸν, ὅμοιοι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς τῶν λοιπῶν ζώων· οἱ δεύτεροι δύμας οἱ καὶ σύνθετοι, οἵτινες ἐκ πρώτης ὅψεως φαίνονται ὡς ἀπλοῦς ὄρθραλ-μός, κείμενοι εἰς τὰ πλάγια τῆς κεφαλῆς σύγκεινται ἐκ πολλοτάτων ὄρθραλμίσκων 4,000 περίου τὸν ἀριθμὸν, ὃν ἔκαστος φέρει κερατοειδῆ χιτῶν ή ὑελθόδες σῶμα, χρωματιστικὴν ὄλην καὶ ἴδιατερον νευρικὸν νῆμα. Διὰ τῶν ὄρθραλμῶν τούτων διορᾶσσι τὸ ἔντομον τὰ πλησίον ἀντικείμενα καὶ τούτων ἐν ἐκ τῶν πολλῶν σημείων, ἐκεῖνο τουτέστιν, ἀφ' οὗ ή ἀκτὶς τοῦ φωτὸς ἀπερχομένη εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ὄρθραλμίσκου καὶ προσπίπτει ἐπὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου. Οὕτω τὸ δόλον ἀντικείμενον βεβίως πρήσταται διάτῶν ὄρθραλμῶν τούτων ὡς δικτυωτὸν πλέγμα, ή Μωσικῶν ἔδαφος· ὡς ὅργανα δ' ἀφῆς χρησιμεύουσιν αὐτῷ αἱ θυσσανῶδεις κερατίαι αἱ πρὸ τῶν ὄρθραλμῶν κείμεναι. Ἡ ἄνω εἰκὼν, συντελέσσει εἰς ἐντελεστέραν τῶν εἰσημένων κατάληψιν.

PENTAXIAI OLTROV. ΚΩΔΩΚΥΝΗΟΝ

Κολοκύνθαι ἥγουν κολοκύνθια.
ΚΟΡΕΞΙΟΣ

‘Ο καθηγητής *Doremus*, ἐν Νέαχ ‘Υδρκη ἐσπέραν τινα, προκειμένου περὶ ἀναγνώσματος ὅπερ καταστήματος κωφαλάλων, ἀνέγνωσέ τι τοιοῦτον, ἔχον ὡς θέμα τὰ φαινόμενα τῆς φυτικῆς ζωῆς καὶ ἰδίως τῆς κολοκύνθης.

Κατὰ τὸν κύριον τοῦτον τὴν 1ην Ἰουλίου σπόροις κολοκύνθης ἐσπάρησαν ἐπὶ παχέος καὶ ἐκτεταμένου ἐδάφους, οἵτινες ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην φροντίδα τοῦ καθηγητοῦ κ. *Maynard* τῆς ἐν *Athens* τῆς Μασα-χουσέτης Γεωργικῆς σχολῆς, διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. *Clark*, ἐβλάστησαν καὶ τὰ φυτὰ ηὗξαν θαυμα-τίας. Τῇ 17ῃ Αὐγούστου δὲ καρπὸς τίνος ἐξ αὐτῶν, ἵνα τοι νεαρά τις κολοκύνθη, ἀναπτυχθεὶς εἰς περίμετρον 27 δακτύλων ἐτέθη ἐπὶ βάσεως στερεᾶς καὶ περιεκα-λύφθη διὰ σιδηρῶν περιζωμάτων, εἰς τὴν καρυφήν ὧν δύοισι ἐτέθη μοχλὸς ἐκ ξύλου καστανέχς 5 τε-ραγωνικῶν δακτύλων πλάτους, 6 πάχους καὶ 9 μή-σους διχυρωμένος διὰ σιδηρᾶς ράβδου. Ἡ κολοκύνθη
ὕτη ἀναπτυγμένη καὶ τίνας

τη ²⁴ Αύγουστ.	60 λίτρ.	τη ¹⁴ Σεπτεμ. ^{1,100}
» 25 » » 225 » » 30 » » 2,015		
» 27 » » 356 » » 24 86ριου 4,120		
» 31 » » 500 » » 34 » » 5,000		

Τὴν παμμεγέθη τάπτην Κολοκύνθην γῆδύνατό της εὐκόλως νὰ μεταβάλῃ εἰς καρτοκλαν. οξογενετής δια-κλήρου δικιρών τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς εἰς θυλάγμους, αιθουσαχ, ἔστιατροιον, μαγειοίον κτλ.

Φαντάσθητι διὰ μίαν στιγμὴν εὐειδῆ κόρην καθημένην καὶ παιζουσαν κλειδοκύμβηλον ἐν τῇ κολοκυνθίνῃ αἰθούσῃ ἢ ἀδουσαν τὸν ἔθνικὸν υἱον!

‘Η βίζα καὶ τὰ βίζιδια τοῦ φυτοῦ ἀποπλυνθέντα
ἐπιμελῶς πάσης γήνης οὐσίας εὑρέθησαν ἔχοντα μῆ-
κος 15 μ.λλιών.

Τὸ βαρόμετρον ἐφαρμοσθὲν ἐπ' αὐτοῦ ἔδειξε τὴν ἐν
αὐτῷ δύναμιν ὡς ἵσην πρὸς στήλην ὅδατος οὐρών
48 1/2 ποδῶν.

Οὐδέποτε, εἶπεν δὲ καὶ *Doremus*, παρετηρήθη ἄλλοτε μετὰ μειζόνος προσοχῆ, καὶ ὑπὸ πλειόνων ἀνθρώπων ἦ ἀνάπτυξε τὰς καλοκαγήνες.

‘Ο καθηγητής κ. Penhallow ἐποίησεν ἐπ’ αὐτῆς πλείστας ὅδας παρατηρήσις σημειῶν τὸν βαθμὸν τῆς αὐξήσεως ἀνὰ πάσαν ὡραν ὑπέρφερε καὶ μυτήσ.

Ο κ. Parker συνέθεσε ποίημα ἐπ' αὐτῆς καὶ δ. κ.
J. H. Seelye καθηγητής τῆς φιλοσοφίας καὶ μέλος
τῆς Βουλῆς, εἶπεν δὲ, τὸ φαινόμενον τοῦτο ἔξπλη-
ξεν αὐτόν. Ὑπελογίσθη δὲ διὰ πρὸς παραχέμεισιν αὐ-
τῆς ὅτα ἔχειάζοντο κατ' ἐλάχιστον δρον 8 σάκκοι
δρυῖσιον καὶ 4 βόες καὶ πρὸς ἄρτυνσιν 48 διάδες
Βουτύρου.

Κατόπιν δ κ. Doremus ἀνέγνω χωρία τινὰ ἐκ τῆς «φυτικῆς στατιστικῆς» τοῦ Ieréon S. Hales τοῦ 1727 ἐξ ἣ φάνεται ὅτι ἐν τινι πειράματι τρία βζόβημετρα προσηρτήθησαν εἰς κλίμα 50 ποδῶν μήκους.

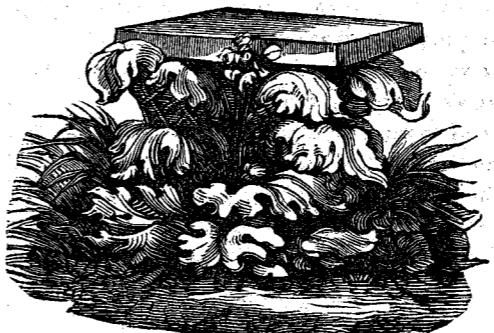
Εἰς ὅψος τεσσαράκοντα τεσσάρων ποδῶν ἀπὸ τῆς
ίζης ἡ δύναμις ἴσουντο πρὸς στήλην ὅδατος 30 ποδ.
αι 12 δακτύλων.

Ο συγγραφεὺς τῆς πρωτούπου ταῦτης πραγμα-
είας γράφει: «Ἐὰν οἱ δρθαλμοὶ ὑκῶν ἡδύνωτο νὰ
θάσωσιν εἰς τὴν θέαν τοῦ θαυμασίου ὑφάσματος τῶν

μερῶν ἐξ ὧν οὐδεποτέ τὰς αἱ θύλακες στήνει τοις φύτοις διαφέρει, οἵτινες καταπληκτικοί καὶ λαμπροί εἰναι ταῦτα εἰδόνα θὰ ἔβλεπομεν! Οἵτινες ποικιλίαν θυμασίαν μη χανισμού! 'Οποια προφανῆ σημεῖα οὐφίστης σοφίας θὰ ἔβλεπομεν.'

Καταγωγὴ Κορινθιακοῦ Κιονοκόρατου

Νεανίς Κορινθία ἀπέθανε καθ' ἣν στιγμὴν ἐνυμ-
φεύετο· ἡ τρόφος της συνήγαγεν ἐν κανίστρῳ, ὃς ἦν
σύνηθες, ἀπαντά τὰ κατὰ τὴν ζωὴν μικρὰ προσφῆλη
ἀλτῆ ἀντικείμενα· ὅπως δὲ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς
προσβολὰς τοῦ καιροῦ ἐκάλυψεν αὐτὸ διὰ κεράμου
καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τὸ ἀπέθεσεν ἐπὶ τοῦ τά-
φου. Ἐν τῷ τόπῳ, ἀκριβῶς ὅπου ἀπέθεσεν αὐτὸ, εὑ-
ρίσκετο κατὰ τύχην ἡ ρίζα φυτοῦ ἀκάνθης. Κατὰ τὸ
ἔχο ἀνέδωκε φύλλα καὶ στελέγη περικαλύψαντα τὸ

κάνιστρον. Ἡ συνάντησις τῶν ἄκρων τῆς κεράμου ἀντέστη εἰς τὴν ὕψωσιν αὐτῶν καὶ ἡνάγκασεν αὐτὰ νὰ κάμψωσι σχηματίσαντα τὰς πρώτας κάλχας.*)¹ Ο γλύπτης Καλλίμαχος, δινοὶ οἱ Ἀθηναῖοι δύναμαζον Κατάτεχον, ἐπὶ τοῖς προτερήμασι καὶ τῇ ἐπιδειξιότητὶ του περὶ τὸ ἔργαλεσθαι τὸ μάρμαρον, διερχόμενος παρὰ τὸν τάφον, εἶδε τὸ κάνιστρον καὶ παρετέρησε πῶς χαριέντως τὰ ἀρτιγέννυτα φύλλα περιέστεφον αὐτό.² Η Ἰδέα τῷ ἡροεσ³ καὶ ἐφήρμοσε κατόπιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν κιονοκράνων ὅσα κατεσκενάζει διὰ τὴν Κόρινθον, εἰσαγαγὼν κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτὸς τὰς διαστάσεις καὶ τοὺς κανόνας τοῦ Κορινθιακοῦ δυντιλοῦ.

BITBOXBLOE

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

‘Ο θαυματιμός, δοκιμάζοντες τους περιηγητάς
ἐπί τῇ θέᾳ τῆς Ἑλλάδος προέρχεται βεβαίως ἐκ
τῶν ἀναμνήσεων τῶν συναπτομένων μεν’ ἔκάστου

^{*)} Καλλωπισμὸς σπιροειδῆς εἰς τὸ Ἰωνικὸν, Κορινθιακὸν καὶ σύνθετον κιονόχρανον.

ποταμού, μετά τοῦ ἐλαχίστου ὥντας οὐ καὶ τοῦ σύνθετού τῶν θαλάσσων αὐτῆς δικοπέλου. Ὁμοίως θεσμοὶ πρὸς τὰς ὥραιας τῆς Ἑλλάδος σκηνογράφησίς εἰν Προβηγγίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ καὶ ὑπερέχουσα ἴσως αὐτῶν κατὰ τὴν χάριτα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν γραμμῶν, δὲν εἶναι γνωστή, η δι’ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ θαυμαστῶν, καὶ τὸ ἀναρίθμητον πλήθιος διέργεται πρὸ αὐτῆς ἀδιάφορον μόλις ἀξιοῦν νὰ βίψῃ ἐν βλέμμα ἐπ’ αὐτῆς· καὶ τοῦτο διότι δὲν φέρει τὸ ἔνδοξον τοῦ Μεραρχῶνος τῶν Λεύκτρων καὶ τῶν Πλαταιῶν ὄνομα, καὶ διότι δὲν ἀκούει παρ’ αὐτῇ τὸν βόμβον τῶν διαρρέουσάντων αἰώνων. Καὶ ἐν τούτοις ἀνεξαρτήτως τῆς λαμπρότητος, ἣν περιβάλλει εἰς αὐτὰς η δόξα τῶν προγόνων δεν εἶναι δ’ αὐτὸ οὐχ’ ἡττον ἀξιοθέατοι. Οἱ τε ἐκθαμβωῖ τὸν τεχνίτην ἐν τοῖς σκηνογράφημασι τῶν κόλπων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργολίδος δὲν εἶναι μόνον τὸ κυανοῦν τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ἅπαυστον τῶν κυμάτων μειδίαμα (*le sourire infini des flots*), τὸ καθαρὸν τοῦ οὐρανοῦ, η φεύγουσα τῶν ἀκτῶν θέα καὶ η τραχεῖα τῶν ἀκρωτηρίων ἐξοχὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ τόσῳ καθέρδυν καὶ στιλπνὸν τῶν ἐν στρώμασι τιτάνου καὶ μαρμάρου δρέων· ἥθελεν εἴπει τις, βλέπων τὰς ἀρχιτεκτονικὰς σωρείας καὶ τοὺς ἀπείρους ναοὺς, οἵτινες στέφουσιν αὐτὰ, ὅτι συγκεφαλωτοῦσιν ἐν αὐτοῖς τὸν τύπον αὐτῆς.

Τὸ χλοανθές, τὸ διαυγής τῶν ῥυακίων ὅδωρ, ἵδου
ὅ, τι μάλιστα ἐλλείπει ἐκ τῶν παραπλίων τῆς Ἑλλά-
δος. Τὰ γειτνιάζοντα τῇ θαλάσσῃ ὅρη εἶναι ὅλα γε-
γυμνωμένα ἀπὸ τὰ μεγάλα δένδρα τῶν δὲν μένουσι
πλέον ἐπ' αὐτῶν ἡ δενδρύλλια, κύτισοι, σχῖνοι, κό-
μαροι καὶ ῥοδοδάφροι· καὶ ἀυτὸς ἔτι διάπητος τῶν
εὐόσμων φυτῶν, διπειρίσταλλων τὰς κλιτύας, καὶ διν
νέμονται οἱ δέδοντες τῶν αἰγῶν εἶναι πολλαχοῦ περιω-
ρισμένος εἰς μικρὰ τεμάχια· αἱ χειμαρώδες βροχαὶ
πχρασύρουσι καὶ αὐτὴν τὴν φυτικὴν γῆν διβράχος
δείκνυται γυμνός· μακρόθεν δὲν βλέπει τις ἡ ὑπο-
φαίους κρημνούς, πεποικιλμένους ἐδῶ καὶ ἔκει ὑπὸ
ξηρῶν βάτων. Ἡδη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Στράβωνος
ἄπαντα σχεδὸν τὰ παραθαλάσσια ὅρη ἀπώλεσαν τὰ
δάση τῶν· «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας λέγει συγγραφεὺς
τις, ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι ἡ σκελετὸς τῆς παλαιᾶς.»
Εἰρωνικῶς πως τὰ δένδρων περιεκτικὰ δύνματα εἶναι
πολυάρθρια καθ' ἄπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλλη-
νικὴν Τουρκίαν. Καρυαὶ σημαίνει «πόλις καρυῶν»
Βαλανίδια, ἡ τῶν βαλανοφόρων δρυῶν· Κυπαρίσιες ἡ
τῶν κυπαρίσσων· Πλατάνιοι ἡ Πλατανίκι εἰ τῶν πλα-
τάνων κτλ. Παντοῦ εἰρίσκονται τοποθεσίαι, ὅν τὸ
ἀγροτικὸν ὄνομα δὲν ἀλληθεύει δυστυχῶς πλέον. Μόνη
ἔξαρσεις εἶναι τὰ μεσογειότερα ὅρη καὶ τὰ παρὰ τὴν
ἀκτὴν τοῦ Ἰονίου πελάγους, ἀτινά διετήρησαν τὰ
δάση τῶν· Ἡ Οίτη, ὅρη τινα τῆς Αἰτωλίας, τὰ ὑψη-
λότερα τῆς Ακαρνανίας, καὶ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἡ
Ἀρκαδία, ἡ Ἡλιά, ἡ Τριφυλία καὶ αἱ κλιτύες τοῦ
Ταΰγέτου διετήρησαν τὰ μεγάλα τῶν δάση. Πρὸς δὲ
εἰς τὰς δασώδεις ταῦτας χώρας, ἃς μόνον ποιμένες

διατρέχουσιν, ἀπαντῶνται ἔτι λύκοι, ἀλώπεκες καὶ θῶν. Η ἀντιλόπη, δὲ αἰγαγρός (*Chamois*) δὲν ηφανίσθη ἔτι δλοκλήρως, ἀπαντᾶται εἰς τὸν Πίνδον καὶ τὴν Οἴτην· δὲ βέρυμανθιος κάπρος θστις, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν σωζομένων ἀρχικῶν γλυφῶν, ὃτο μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του δὲν εὑρίσκεται πλέον, ἐν Ἑλλάδι· δὲ λέων, οὗ μνημονεύει καὶ αὐτὸς δὲ Ἀριστοτέλης, δὲν εὑρίσκεται πλέον μετὰ παρέλευσιν χιλίων ἑταῖν. Ἐκ τῶν μικρῶν ζώων, τὸ καινότερον εἶναι εἰς τινας χώρας τῆς Πελοποννήσου χελώνη, θν οἱ αὐτάχθονες βλέπουσι μὲ εἶδος φρίκης, θμοιον πρὸς ἐκείνο τὸ δποῖον καταλαμβάνει πολλοὺς τῶν Εύρωπαίων ἐπει τῇ θέᾳ φρόνου ἡ σαλαμάνδρα.

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι μικρὰ καὶ ὅμις αἱ παραλλαγαὶ τοῦ κλίματος ἐν αὐτῇ εἶναι μέγισται. Ἡ ἀντίθεσις δρέων καὶ πεδιάδων, τόπων δασωδῶν καὶ πεδιάδων ἀφρόων, ἀκτῶν ἐκτεινόμενῶν πρὸς Βορρᾶν καὶ πρὸς Νότον φέρει εἰς τὰ τοπικὰ κλίματα ἀξιοσημειώτους διαφοράς. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν διαφορῶν τούτων, δύναται τις νὰ εἴπῃ διτι, ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ συννόλῳ της δὲν παρουσιάζει ἀπὸ Βορρᾶ μέχρι Νότου, ἡ κλιματολογικὴν κλίμακα, ης ἡ πλουσιότης δὲν ἀπαντᾶται, ἡ εἰς διλιγίστας χώρας. Πρὸς Βορρᾶν τὰ Αἰτωλικὰ ὅρη μὲ τὰς ὑπὸ φηγῶν κεκαλυμμένας κλιτύας των φαίνονται ἀνήκοντα εἰς τὰς εὐκράτους τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης χώρας ἐν ᾧ αἱ πρὸς Ἀνατολὰς νῆσοι καὶ χερσόνησοι μὲ τοὺς ἐλαιώνας καὶ τὰ λεμονεῶν καὶ πορτοκαλλεῶν ἀλσοῖ των, ἔτι δὲ καὶ τοὺς σωροὺς τῶν φοινίκων τῶν κάκτων καὶ τῶν ἀγαυῶν των ἀποτελοῦσι πλέον μέρος τῆς διακεκαυμένης τῶν τροπικῶν ζώνης, ἐν ᾧ ἀμέσως γειτνιάζουσα χώραι ἔχουσι λίαν διάφορον κλίμα^τ π. χ. ἡ λιμνώδης Βοιωτικὴ κοιλάς μὲ τοὺς ψυχροὺς χειμῶνας καὶ τὰ καυστικὰ θέρη πλησίον τῆς Αττικῆς πεδιάδος ἀλληλοιδιαδόχως ψυχουμένης καὶ θερμακινομένης ὑπὸ τῆς θαλασσίας αὔρας. Ἔν γένει δὲ ἐν μικροτάτῳ χώρῳ ἡ Ἑλλὰς περιλαμβάνει ἀξιοσημείωτον ἐν τῇ γηνὶ σφαιρά, ζώνην. Δὲν δύναται δέ τις νὰ δημοφιέλλῃ διτι ἡ ἔκτακτος αὐτη ποικιλία τῶν κλίματων καὶ δλαι αἱ εἰς αὐτῆς διαφοραὶ ἔσχον ὡς ἐπακολούθημα πὸ νὰ διεγείρωσι ζωηροτέραν τὴν φυσικὴν τῶν Ἑλλήνων δξύνοιαν, καὶ τὸ νὰ προκαλέσωσι τὴν πολυπραγμούνην, τὴν πρὸς τὸ ἐμπόριον ἔφεσιν, καὶ τὸ πολυμήχανον αὐτῶν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Άρθροι. — Ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν δημοτ. σχολείων τῶν Ήνωμ. Πολιτειῶν τῆς Αμερικῆς ὑπάρχουσιν ἔγγεγραμένοι 8,000,000 παιδες ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ἔξ ὧν κατὰ μέσον δρον 4,500,000 φοιτῶσι καθ' ἐκάστην ἐν τοῖς σχολείοις. Ο δὲ ἀριθμὸς τῶν διδασκόντων εἶναι 247,300 τὸ ἥμισυ τῶν δποῖον εἶναι γυναικες.

Ἡ ἐκ τῶν διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν φέρων πρόσοδος κατὰ τὸ έτος 1875 ἀνέρχεται εἰς 82,000,000 ταλ. ἥτοι 8,000,000 ταλ. περισσότερον τῆς διπλάνης.

— *Ἡ Ἀγία Εραφή.* — Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη σύγκειται ἐκ 39 βιβλίων — 929 κεφαλαίων — 33,214 παραγράφων — 592,439 λέξεων καὶ 2,728,400 χρακτήρων. Ἡ δὲ Νέα Διαθήκη ἐξ 27 βιβλίων — 260 κεφαλαίων — 7,050 παραγράφων — 181,258 λέξεων καὶ 828,580 χρακτήρων.

Τὶ οφείλει νὰ γινώσκῃ ἐκάστη κόρη

1. Νὰ βάπτη, νὰ πλέκῃ καὶ νὰ ἐπισκευάζῃ.
2. Νὰ ἐργάζηται τὴν μηχανὴν τῆς φαπτικῆς.
3. Νὰ μαγειρεύῃ, νὰ σαρώνῃ καὶ νὰ τηρῇ τὰ τῆς οἰκίας ἐν τάξει.
4. Νὰ διευθετῇ μόνη τὴν κόμην αὐτῆς κομψῶς.
5. Νὰ γράφῃ, ν ἀναγινώσκῃ καὶ ν ἀριθμῇ.
6. Νὰ νοσηλεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ ἱναι γενναιόκαρδος καὶ νὰ συντρέχῃ τοὺς ἐνδεβεῖς.
7. Νὰ δέχηται τοὺς ἐπισκεπτομένους τοὺς γονεῖς, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν καὶ νὰ περιποιήται αὐτοὺς καὶ φιλοφρόνως καὶ εὐγενῶς.

Διὰ τῶν γνώσεων τούτων θέλει δυνηθῆ νὰ καταστήσῃ ἐκατόν τε καὶ τὸν επήσσον αὐτῆς εὐτυχῆ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Θεὸς εἰμι τῶν ἀρχαίων
ὑπὸ ὄνομα ώραῖον.

ὑπὲρ φύσιν ἐγεννήθην
καὶ ἀμέσως ἀνεπτύχθην,
ἀλλ ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχω
καὶ οὐδέποτε ὑπῆρχα.

δύνασαι δμας, ἀν θέλης,
εἰς τὸ εἶναι νὰ μὲ φέρης,
κατὰ ἔνα ἀν αὐξήσης
τ' ἀπαρτίζοντά με μέλη,
συνεπῶς δὲ καὶ τὸν τόνον.

εἰς τὸ μέσον μου ἀν φέρης
τότε φίλε σὲ δρκίζω
εἰς ἐμὲ νὰ κατοικήσῃς,
ἐπειδὴ μὲ πᾶν ώραῖον
μὲ ἐπροίκισεν ν φύσις.

Υ. Γ. Τὰ ὄντα τὰ τῶν λυτῶν τῶν αἰνιγμάτων κτλ. τοῦ ἀ. φύλλου θέλομεν δημοσιεύσει δι' ἐλλειψῶν χώρου εἰς τὸ γ. μετὰ τῶν τοῦ πάροντος.